

Teatr wojny.

Wojna austriacko-serbska faktycznie i formalnie już się zaczęła, nie od rzeczy też będzie dać obraz teatru przyszłych starć i bitew, oraz państwa serbskiego. Przedstawia to po części podana przez nas w bieżącym numerze mapa, którą uzupełniamy kilku szczegółami. Podana przez nas mapka obejmuje północną Serbię, „właściwą, starą” Serbię, oraz pogranicza: węgierskie, bośniackie, rumuńskie, bułgarskie i czarnogórskie, a więc teren przyszłych ruchów i operacji wojennych. Gdzie koncentruje się armia serbska, co do tego krążą tylko pogłoski. Według jednej z nich główną kwaterę serbską przeniesiono do Waliewa, miasta położonego w zachodnio-północnej Serbii, połączonego z Belgradem linią kolejową Mladenowac-Lajkowac, a oddaloną około 50 klm. od granicy austro-węgierskiej. Według innych pogłosek dwór i rząd serbski mają przenieść się z zagrożonego bezpośrednio Belgradu do Kragujewacu — względnie do Niszu, a kwatera do Semendryi, którą przedstawia jedna z naszych ilustracji.

Serbia pod względem geograficznym przedstawia się jako teren spadający łagodnie od południa ku północy, czyli ku Dunajowi, otoczony po stronie wschodniej i zachodniej łańcuchami góorskimi.

Północną granicę Serbii od miejscowości Racza, na pograniczu Sławonii i Bośni, aż po Zemuń-Belgrad, tworzy rzeka Sawa, która tam uchodzi do Dunaju, stanowiącego w dalszym ciągu granicę aż do Starej Orszowy na pograniczu Rumunii. Rzeki

Teatr wojny: Mapa terenu przyszłych operacji wojennych.

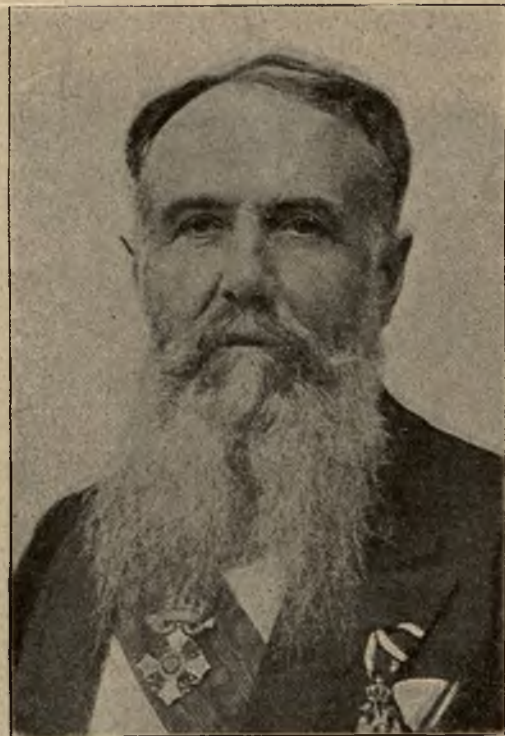
Arcyksiążęca wizyta w Galicyi: Wójt z Siemianówki wita arcyksięcia Leopolda Salvatora chlebem i solą

Arcyksiążęca wizyta w Galicyi: Arcyksiążę Leopold Salwator rozmawia z młodzieżą w Siemianówce.

te są znaczną przeszkodą w operacjach wojskowych, a serbski brzeg Dunaju jest znacznie wyższy od węgierskiego, szczególnie na przestrzeni Obrenowac-Belgrad-Semendria, skutkiem czego wojska, zamierzające wkroczyć do Serbii od północy, napotkają muszą na trudności przy forsowaniu przeprawy przez Dunaj. Od Kostola do Golubacu towarzyszą brzegowi serbskiemu niewielkie wzgórza.

Granicę Serbii od strony Bośni stanowi przeważnie rzeka Drina, prawy dopływ Sawy. Dopiero południowa część granicy jest sucha i prowadzi przez wysokie góry. Skutkiem tego większe oddziały wojsk mogłyby przekroczyć granicę serbsko-bośni-

Widmo wojny europejskiej: Nikołaj Pasicz — premier serbski.

cką tylko w kilku punktach, tj. przy ujściu Driny do Sawy, koło Zwornika, koło Bajina Baszta, skąd prowadzi najbliższa droga przez wąwóz Kadinjaca w dolinę rzeki zachodniej Morawy i do końcowej stacji kolei serbskiej w Užicy.

Ufortyfikowanymi miastami w Serbii są: Belgrad, posiadający stare fortyfikacje, Nisz, leżący przy ujściu Niszawy do Morawy (Zajeczar i Pirot): z większych miejscowości serbskich nad Dunajem-Sawą: Szaboc, Semendria (Smedrewo), Porazewac i Velike-Gradiste. W środku zaś kraju Kragajewac zamieniony podobno w ostatnich czasach na silną fortecę (znajduje się tam główny arsenał serbski) i Kruszewac; nad granicą Bośni leży Leśnica.

Arcyksiążęca wizyta w Galicyi.

Arcyksiążę Leopold Salwator, o pobycie którego w Przemyślu i Niżynie pisaliśmy w poprzednim